
LYMPHOGRANULOMA VENEREUM

Lymphogranuloma venereum, afgekort LGV, is een zeldzame seksueel overdraagbare aandoening (SOA), die in Westerse landen zoals Nederland weinig voorkomt. In tropische landen (ZuidOost Azië, Afrika, Centraal Amerika en het Caribisch gebied) komt het wel vaak voor. Het wordt veroorzaakt door een bepaalde variant van de Chlamydia bacterie, niet hetzelfde type dat ook de bekende Chlamydia ontsteking van de plasbuis bij mannen en vrouwen veroorzaakt, maar een ander type (in het laboratorium aangeduid met de letters L1, L2 of L3).

Lymfogranuloma venereum wordt opgelopen door een onbeschermd sexueel contact. Personen die frequente seksuele contacten hebben, of aan anale sex doen, lopen meer risico op infectie met LGV. Evenals, vanzelfsprekend, personen die een sexueel contact hebben gehad met iemand uit de tropische gebieden waar deze ziekte veel voorkomt. Het komt vaker voor bij mannen dan bij vrouwen.

VERSCIJNSELEN

De infectie geeft in het begin weinig klachten. Gemiddeld 10-14 dagen na het oplopen van de infectie (soms al na 3 dagen, soms pas na 6 weken) kan er een klein, onopvallend bultje, blaasje of zweertje ontstaan op de penis of op de wand van de vagina, dat vervolgens weer na een paar dagen verdwijnt.

Vervolgens, meestal 2-6 weken later, ontstaat een pijnlijke lymfeklierzwellings. Bij mannen meestal in de liezen, vaak aan 1 kant, bij vrouwen zijn het juist de dieper in het bekken gelegen klieren die gaan opzetten (met als klacht pijn in de onderbuik of lage rugpijn). De klieren kunnen heel groot worden, en bijna op springen staan vanwege ontstekingsvocht dat zich ophoopt in de lymfklieren. Soms breken de klieren ook spontaan door en loopt het vocht af. In dit stadium kunnen ook algemene ziekteverschijnselen aanwezig zijn, zoals koorts, koude rillingen, een griepachtig gevoel, spierpijn en gewrichtspijn.

ONDERZOEK

Om vast te stellen of er sprake is van lymphogranuloma venereum wordt een kweek afgenomen en onderzocht met een specifieke test (NAAT of PCR genoemd) op Chlamydia type L1, L2 of L3. Ook kan bloedonderzoek worden verricht op LGV maar dat wordt minder vaak gedaan sinds de specifieke test beschikbaar is.

Naast het onderzoek gericht op LGV zal er, zoals bij iedereen die de dokter bezoekt voor een geslachtsziekte, ook onderzoek worden gedaan naar andere SOA's die dit soort klachten (zweertjes en lymfeklierzwellings) kunnen veroorzaken, zoals bijvoorbeeld syfilis. De arts kan een uitstrijkje maken van de urinebuis en/of baarmoedermond en kan de urine onderzoeken. Om na te gaan of je wellicht ook syfilis of misschien een HIV-infectie hebt, doet de arts meestal ook bloedonderzoek. Als de arts een bloedtest op een HIV-infectie gaat doen (de veroorzaker van AIDS), dan wordt dat eerst met jou overlegd.

BEHANDELING

Lymphogranuloma venerum is goed te genezen met een antibioticakuur. Wel is een langdurige behandeling nodig, meestal 3 weken. Het is belangrijk om de voorgeschreven kuur altijd helemaal af te maken. Ook als de klachten al eerder verdwijnen. Het kan zijn dat ook de partner(s) een infectie heeft (hebben), ook als er geen klachten zijn. Het is daarom belangrijk dat de partner(s) zich laat (laten) onderzoeken en eventueel behandelen. Tijdens de behandeling is het beter om geen seks te hebben. Zo voorkom je dat jij en je partner(s) elkaar over en weer blijven besmetten. Als je toch vrijt, gebruik dan een condoom. Als na de behandeling de klachten niet zijn verdwenen, ga dan terug naar de arts.

Bij zeer grote gezwollen lymfklieren, die op springen staan, kan het vocht door middel van een naald en een spuit worden opgezogen, zodat de druk er af is en de pijn minder.

LATE GEVOLGEN VAN LGV

Indien de infectie ernstig verlopen is kunnen later, soms zelfs jaren later problemen optreden veroorzaakt door de ontstekingen en lymfklierzwellingen. Met name in en rond de anus kunnen chronische ontstekingen ontstaan, soms ontstaan abcessen en fistels. De klachten die daarbij horen zijn pijn, koorts, loze aandrang en kramp, jeuk rond de anus, pus uitvloed, of bloederige diarree. De anus kan door de chronische ontstekingen uiteindelijk ernstig beschadigd raken waarbij chirurgisch ingrijpen nodig kan zijn. Ook kunnen lymfevaten beschadigd en verstopt raken.

